

- अरण्, f. ई distant, strange.
 अरणि or वृत्ति l. a. piece of wood used for producing fire by attrition.
 अरण् n. wilderness, forest.
 अरथदित् n. a useless complaint (lit. weeping in a forest).
 अरथवास् m. residence in a forest, hermitage.
 अरथवासिन् a. dwelling in a forest; m. deer.
 अरथानि or वृत्ती f. wilderness and the deity of the wilderness.
 अरथाक् m. inhabitant of a forest, a hermit.
 1 अरति m. assistant, minister, disposer.
 2 अरति f. discomfort, uneasiness.
 अरति m. elbow, cubit; angle, corner.
 अरथ a. having no chariot.
 अरथी m. no charioteer.
 अरध् a. unwilling, disobedient.
 अरप् & वृप् a. unhurt, safe.
 अरप् as: the same; harmless, salutary.
 अरम् adv. suitably, conveniently, sufficiently, enough; वृक्षमाय according to one's wish. — वृक्ष make or get ready, serve (dat.), वृभु & वृग् be present or at hand.
 अरमणीयत् n. unpleasantness.*
 1 अरमति f. devotedness, also personif.
 2 अरमति a. restless.
 अरम्भ a. unpleasant, disagreeable.
 अरविंश् & अरक् a. envious, unkind.
 अरविन्द् n. day-lotus; abstr. वृत्त n.
 अरस् a. tasteless, insipid (subj. & obj.).
 अरसिक् a. having no taste, insensible, dull.
 अराक्षस् a. free from Rākṣasas.
 अरागद्वेषत् adv. not from passion or anger.
 अराजक् a. having no king; n. anarchy.
 अराजन् m. not a king.
 अराजन्य् a. without the warrior-caste.
 अराजन्यप्रसति a. not born in the warrior caste (abl. वृत्तस्).
 अरजिन् a. having no splendour.
 अराज्यमाज् a. not enjoying dominion.
 अरोड् & अराङ्ग् a. long-horned.
 अराति f. envy, jealousy (lit. the not giving), enmity; concr. enemy, foe.
 अरातीय्, वृत्ति be maligned; a. वृत्ति = seq.
 अरामिद् a. malign, envious.
- अराधस् a. unkind, stingy, selfish.
 1 अराय a. niggard, stingy.
 2 अराय m., वृत्ती f. a kind of evil spirits.
 अराल a. crooked, bowed, curled (hair); m. a kind of resin.
 अरावन् a. hostile, adverse (lit. not giving).
 1 अरिं a. eager, devoted, faithful.
 2 अरिं a. greedy (lit. not giving), impious, envious, hostile, adverse. m. enemy.
 अरित् a. not void or empty; — वृप्ति not with empty hands.*
 अरिक्षीय a. not entitled to inheritance.
 अरिच् or अरिच् m. n. oar.
 अरिदम् m. tamer of enemies.
 अरिप्र a. stainless, clear, pure.
 अरिष्ट a. unharmed, safe, secure. m. N. of a tree; n. good or bad luck.
 अरिष्टक् m. = prec. m.; n. the fruit of the A. tree.
 अरिष्ट्याम् a. whose troop is unhurt.
 अरिष्टाति f. unharmedness; welfare.
 अरिष्टश्चाम् f. the lying-in chamber.
 अरिष्टि f. unharmedness, safety.
 अरिष्टदम् m. slayer of enemies.
 अरिसेविन् m. partisan of a foe.
 अरिहन् a. slaying enemies.
 अरीढ or अरोऽह a. unlicked.
 अरु (०—) = अरुस् n.
 अरुण् a. unbroken.
 अरुच् a. lightless.
 अरुज् a. free from disease, sound, healthy, well.
 अरुज् a. the same; m. N. of a demon.
 अरुण् f. आ (ved. also ई) ruddy, light-brown, yellowish. m. redness, pers. as Aruṇa, the Dawn, conceived as the charioteer of the Sun; the Sun itself; N. of an old teacher etc. f. ई a red cow; the dawn. n. redness, gold, ruby.
 अरुणस् a. of ruddy appearance.
 अरुणाश् a. having ruddy horses.
 अरुणिमन् m. redness.
 अरुणादय् m. sunrise.
 अरुद् a. cutting to the quick (lit. striking a wound.)
 अरुन्ती f. cert. plant; N. of the wife of